

at indfri det Løfte, som jeg havde givet Amtmanden, og haabede efter at have gjort det, at vi levede i den bedste Forstaaelse, da jeg altid er villig til at støtte ham i hans embedsmæssige Virksomhed, og han ikke i sin Egenskab af Amtmand er Politiker. Det er imidlertid sket anderledes. Jeg har faaet et Telegram fra Amtmanden, hvori han tilligemed to Embedsmænd deroppe, Sorenskriveren og Fogeden, telegraferer, at hvis de ikke har faaet andet „appointment“, vil de om kort Tid indgive Afskedsbegæring med Forklaring. Dette forstaar jeg ikke ganske. Jeg ser, man i Bladene oversætter det saaledes, at de paagældende Embedsmænds Mening med Ordet „appointment“ er den, at de derved vil udtrykke, at hvis de ikke bliver forflyttet til et andet Embede, begærer de deres Afsked. Men det kan ikke være Meningen, for Embedsmænd kan dog ikke telegrafere, at hvis de ikke bliver forflyttet, vil de have deres Afsked. Hvis de ønsker Forflyttelse, maa de dog først søge, om de kan blive forflyttet, og saa kan der være Tid nok til at begære Afsked bagefter. Jeg er derfor ikke ganske klar over, hvad Telegrammet egentlig indeholder. Jeg har af den Grund, i Anledning af Telegrammets hele Karakter og ogsaa, fordi det bagefter er offentliggjort paa den Maade, som jeg skal komme til i min Slutningsbemærkning, telegraferet saaledes: „Amtmand Rytter, Thorshavn, Færøerne. Deres Optræden ubegribelig og uforsvarlig. Ved ikke, hvad De mener med Ordene other appointment i denne Sammenhæng. De maa derfor ved første Lejlighed sende til Justitsministeriet tydelig Redegørelse for hvad De, West og Thygesen“ — det er Navnene paa de to andre Embedsmænd — „hver enkelt for sig kan anføre til Begrundelse af Optræden. Zahle, Justitsminister.“ Naar jeg har brugt Ordet „uforsvarlig“ i dette Telegram, sigter jeg ikke derved til, at de paagældende har henvendt sig til deres Overordnede om at faa Forflyttelse, eller hvad de mener dermed, eller eventuelt deres Afsked, det har de Ret til, men til, at de offentliggør dette, og ikke alene offentliggør det hernede, men ogsaa offentliggør det i Norge, og ikke alene offentliggør det i Norge, men i et Blad som „Tidens Tegn“, hvis Tendens i dette Forhold er at arbejde for en Sammenslutning mellem Færøerne og Norge. Det forekommer mig at være en lidet patriotisk Gærning, og en Gærning, som man ikke kan have udført ud fra Patriotisme. Det er derfor, jeg betegner deres Optræden som uforsvarlig. Jeg har sendt det Telegram, jeg har oplæst, og hvis Tone og Indhold man maa erkende, er efter Forholdene behersket og rolig. Nu vil jeg afvente den Indberetning, der kommer fra disse Embedsmænd, idet jeg gaar ud fra, at man skal høre Folk ordentlig, inden man dømmer dem.“